

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

11 AVRIL 1949.

11 APRIL 1949.

PROPOSITION DE LOI

modifiant la loi du 19 juillet 1935 relative aux dégâts miniers et l'article 123 de l'arrêté royal de coordination des lois sur les mines du 15 septembre 1919.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de wet van 19 Juli 1935 betreffende de mijnschade en van artikel 123 van het Koninklijk besluit tot samenschakeling van de wetten op de mijnen van 15 September 1919.

AMENDEMENTS

PRESENTES PAR M. FRERE.

AMENDEMENTEN

VOORGESTELD DOOR DE HEER FRERE.

ARTICLE PREMIER.

EERSTE ARTIKEL.

1. — Libeller comme suit le deuxième alinéa de l'article premier :

« Art. 59. — Les juges de paix connaissent des actions en réparation des dommages causés, en dernier ressort jusqu'à la valeur de 10.000 francs et en premier ressort jusqu'à la valeur de 200.000 francs. Toutefois, jusqu'à la valeur de 60.000 francs, l'appel ne sera accordé qu'au demandeur en réparation. S'il y a lieu à expertise, elle pourra se faire par un seul expert. »

2. — Ajouter un quatrième alinéa rédigé comme suit :

« Le demandeur en réparation bénéficiera de la procédure gratuite et de l'assistance gratuite d'un avocat lorsque ses revenus bruts ne dépasseront pas 5.000 francs par mois plus 1.000 francs par personne à charge. »

1. — De tweede alinea van artikel één doen luiden als volgt :

« Art. 59. — De Vrederechters nemen kennis van de vorderingen tot vergoeding van de toegebrachte schade tot een bedrag van 10.000 frank in laatste aanleg, en tot een bedrag van 200.000 frank in eerste aanleg. Tot 60.000 fr., evenwel, wordt het beroep slechts verleend aan de eiser tot schadevergoeding. Ingeval een deskundig onderzoek, noodzakelijk is, mag dit gebeuren door een enkel deskundige. »

2. — Een vierde alinea toevoegen die luidt als volgt :

« De eiser tot schadevergoeding geniet de kosteloze rechtspleging en de kosteloze bijstand van een advocaat, indien zijn bruto-inkomsten niet meer bedragen dan 5.000 frank per maand, vermeerderd met 1.000 frank per persoon ten laste. »

Voir :

14 (1946) : Proposition de loi.
125, 230 et 341 (1946-1947) : Amendements.
280 (1947-1948) : Rapport.
401, 415, 524 et 530 (1947-1948) : Amendements.
308 : Rapport complémentaire.

Zie :

14 (1946) : Wetsvoorstel.
125, 230 en 341 (1946-1947) : Amendementen.
280 (1947-1948) : Verslag.
401, 415, 524 en 530 (1947-1948) : Amendementen.
308 : Aanvullend verslag.

ART. 2bis (nouveau).

Ajouter un article 2bis ainsi conçu :

« Il est ajouté à l'arrêté royal du 15 septembre 1919 de coordination des lois sur les mines, un article 59bis, libellé comme suit :

« Art. 59bis. — Seront punis d'un emprisonnement de deux mois à cinq ans et d'une amende de 20.000 francs à deux millions de francs, les directeurs, administrateurs et gérants d'exploitations minières qui, ayant omis par une négligence grave de prendre ou de faire prendre les mesures nécessaires pour assurer la sauvegarde des biens des habitants, auront causé ou contribué à causer dommage à autrui.

» La société exploitante sera civilement responsable du paiement de l'amende. »

ART. 3 (nouveau).

Ajouter un article 3 ainsi conçu :

« Il est ajouté à l'arrêté royal du 15 septembre 1919 de coordination des lois sur les mines, un article 58bis rédigé comme suit :

» Art. 58bis.

» Sont nulles et réputées non existantes toutes clauses ou conventions d'exonération de responsabilité minière, même si elles sont antérieures à la présente loi.

» Le concessionnaire bénéficiaire d'une clause d'exonération de responsabilité antérieure à la présente loi, aura le droit, lorsque le superficiaire actuel entendra se prévaloir de la nullité de la clause, de lui demander le remboursement de la valeur de la bonification qu'il aurait consentie, comme contre-partie de la renonciation du superficiaire au droit de réclamer indemnité. A défaut d'accord amiable entre parties, cette valeur sera fixée par le juge compétent sans qu'il puisse être question de majorer la somme à rembourser, d'intérêts quelconques courus depuis l'adoption de la clause annulée. »

ART. 2bis (nieuw).

Een artikel 2bis toevoegen, dat luidt als volgt :

« Aan het Koninklijk besluit van 15 September 1919 tot samenordering van de wetten op de mijnen wordt een artikel 59bis toegevoegd, dat luidt als volgt :

« Art. 59bis. — Worden gestraft met gevangenisstraf van twee maanden tot vijf jaar en met geldboete van 20.000 frank tot twee miljoen frank, de directeurs, beheerders en zaakvoerders van mijnontginningen die door een grove nalatigheid verwaarloosd hebben de nodige maatregelen te nemen of te doen nemen om de bescherming van de goederen der inwoners te verzekeren en daardoor aan anderen schade hebben toegebracht of er toe bijgedragen hebben schade toe te brengen.

» De ontginnende vennootschap is burgerlijk verantwoordelijk voor de betaling van de geldboete. »

ART. 3 (nieuw).

Een artikel 3 toevoegen, luidend als volgt :

« Aan het Koninklijk besluit van 15 September 1919, tot samenschakeling van de wetten op de mijnen, wordt een artikel 58bis toegevoegd, luidend als volgt :

» Art. 58bis.

» Zijn nietig en worden beschouwd als niet bestaande, alle bedingen of overeenkomsten tot vrijstelling van verantwoordelijkheid in zake mijnschade, zelfs indien zij dagtekenen van vóór deze wet.

» De concessiehouder die het voordeel geniet van een beding tot vrijstelling van verantwoordelijkheid dat dagtekent van vóór deze wet heeft het recht, wanneer de huidige opstalhouder zich wil beroepen op de nietigheid van het geding, van hem de terugbetaling te vorderen van het bedrag der vergoeding die hij zou toegestaan hebben als tegenwaarde van de afstand van de opstalhouder van het recht om schadevergoeding te eisen. Bij gebreke van een minnelijke schikking tussen partijen, wordt dit bedrag door de bevoegde rechter vastgesteld, zonder dat er sprake kan van zijn de terug te betalen som te verhogen met welke renten ook die vervallen zijn sedert de aanneming van het nietig verklaard beding. »

Willy FRÈRE.
G. GLINEUR.